

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/174/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4118209656
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyáková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4118209656.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Polyákovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Marty Polyákovej, v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zast. JUDr. Pavlom Pospechom, advokátom so sídlom Senec, Lichnerova 23, IČO: 51 474 786, proti žalovanému: Q. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX, o zaplatenie 1.903,68 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 8. júla 2019 č. k. 19Csp/97/2018-60 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.350 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.350 eur od 23.08.2018 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol a o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 41,82% o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že strany sporu uzatvorili dňa 06.05.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver 1.500 eur so splatnosťou úveru v 36-mesačných splátkach po 52,88 eura mesačne, celkovú čiastku, ktorú mal dlžník zaplatiť (úver + úroky za celú dobu čerpania úveru + poplatok za poskytnutie úveru 2.053,68 eura, predpokladaná RPMN za úver 26,68%, ročná úroková sadzba úveru 17,45%, priemerná RPMN za úver 34,42%). V dôsledku porušenia zmluvných povinností zo strany žalovaného, žalobca oznámil žalovanému zosplatenie úveru listom zo dňa 20.08.2015. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 497 OZ, § 52, § 54 OZ, § 1, § 9, § 11 zák. č. 129/2010 Z. z., ako aj § 544 ods. 1, 2 OZ a § 517 ods. 1 OZ. Konštatoval, že zmluvný vzťah strán sporu založený na základe predmetnej zmluvy o úvere spadá pod úpravu Zákona o spotrebiteľských úveroch a Občianskeho zákonníka a uzavretú úverovú zmluvu súd posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu. Keďže sa v prejednávanej spore jedná o spotrebiteľský úver, pristúpil k skúmaniu predmetnej zmluvy z hľadiska dodržania podstatných náležitostí v zmysle ust. § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy. Skutočnosť, že zmluva neobsahuje niektoré náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 uvedeného zákona nespôsobuje jej neplatnosť, absencia zákonom predpísaných náležitostí má za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z.). Po preskúmaní obsahu zmluvy zistil, že zmluva neobsahuje podstatnú náležitosť v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z. z. a to dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Samotná

zmluva uzatvorená medzi stranami zahŕňa v podstate dve zmluvy, jednak zmluvu o úvere, ktorou sa žalobca zaviazal žalovanému poskytnúť úver do sumy 1.500 eur, kde žiadny údaj o termíne konečnej splatnosti úveru sa neuvádza a popri tomto klasickom úvere je tu aj ďalšia zmluva o revolvingovom úvere, podľa ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému revolvingový úver vo výške ďalších 1.500 eur za splnenia dojednaných podmienok (bod 4.2 zmluvných dojednaní). Zo zisteného skutkového stavu vyplynulo, že medzi stranami sporu došlo len k poskytnutiu a čerpaniu tzv. klasického úveru, pretože žalovaný ako dlžník neplnil splátky riadne. Údaj o termíne konečnej splatnosti obsiahnutý v článku 4 bod 4.5 zmluvných dojednaní sa týka len prípadu, ak bol poskytnutý aj revolvingový úver. Doba trvania zmluvy nie je uvedená ani v bode 9.1 zmluvných dojednaní, kde je uvedené, že zmluva o RÚ je uzatvorená na dobu neurčitú s tým, že revolving sa uskutoční za podmienok stanovených touto zmluvou o RÚ. Zvýraznil, že slovo „termín“ významovo znamená presné časové vymedzenie určené pre nejaký úkon, pre splnenie alebo dosiahnutie niečoho. Ak má ísť o termín konečnej splatnosti z časového hľadiska, potom presným časovým vymedzením je uvedenie dňa, mesiaca a roka konečnej splatnosti. Ak je tento údaj obligátnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nemôže byť tento údaj vyvodzovaný spotrebiteľom z iných údajov uvedených v zmluve. S poukazom na absenciu vyššie uvedenej obligatórnej náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z. z. dospel súd k záveru, že úver je bezúročný a bez poplatkov. V danom prípade žalovaný požiadal o úver vo výške 1.500 eur, bol mu však poskytnutý úver len vo výške 1.350 eur, čo deklaroval samotný žalobca výpisom z účtu, žalovaný neuhradil žalobcovi žiadnu splátku, a preto súd zaviazal žalovaného zaplatiť len skutočne poskytnutú istinu vo výške 1.350 eur. V ďalšej časti zvlášť poukázal na zmluvnú podmienku uvedenú v článku 8 bod 8.1 zmluvy pod názvom Sankcie, keď tento text hodnotil ako predtlačný a vopred naformulovaný bez možnosti, aby spotrebiteľ mohol do textu konkrétnej výšky zmluvnej pokuty zasiahnuť. Sankcia vo forme zmluvnej pokuty nenapĺňa zákonnú požiadavku písomného dojednania zmluvnej pokuty v zmysle § 544 ods. 2 OZ. Vzhľadom na charakter dojednania a začlenenia v texte právneho úkonu nemôžu byť žiadne pochybnosti, že predmetná zmluvná pokuta nebola dojednaná individuálne. Preto súd žalobcovi nárok na zmluvnú pokutu nepriznal. Priznal žalobcovi len nárok z požičanej istiny a vo zvyšku, teda v časti zostávajúcej istiny a vyčíslených zmluvných pokút vo výške 863,64 eura súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Súd žalobcovi priznal aj úroky z omeškania počnúc dňom 23.08.2018, kedy sa žalovaný preukázateľne nachádzal v omeškaní s vrátením požičanej sumy žalobcovi a sadzbe vo výške 5% ročne v súlade s ust. § 517 ods. 2 OZ v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 01.02.2013. V časti nároku žalobcu na ďalšie úroky z omeškania súd žalobu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, čistý úspech žalobcu bol v rozsahu 41,82%, preto mu priznal nárok na náhradu trov konania v uvedenom rozsahu.

3. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca a domáhal sa jeho zmeny tak, že v napadnutej časti bude žalobe v celom rozsahu vyhovieť. V dôvodoch svojho odvolania uviedol, že odvolanie podáva proti výrokom II. a III. uvedeného rozsudku. Čo sa týka termínu konečnej splatnosti úveru, z ust. článku 4 ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva, že deň splatnosti poslednej splátky úveru podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Z ust. článku 9 ods. 9.1 zmluvných dojednaní vyplýva, že zmluva o RÚ je uzavretá na dobu neurčitú s tým, že revolving sa uskutoční za podmienok stanovených touto zmluvou o RÚ. Deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, čím je splnená požiadavka vyplývajúca z uvedeného zákonného ustanovenia. Na podporu poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/11/2014. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, ktorý konštatoval, že článok 23 Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Tiež poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 podľa ktorého nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej-ktorej anuitnej splátky. V zmluvách uzatváraných podľa zák. č. 129/2010 Z. z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ je za požitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. V ďalšej časti namietal rozhodnutie súdu prvej inštancie, v ktorej bol zamietnutý uplatnený nárok na zmluvnú pokutu. Skutočnosť, že ustanovenie o zmluvnej pokute nie je individuálne dohodnuté nespôsobuje jeho neplatnosť. Zmluvná

pokuta dohodnutá v zmluve zodpovedá § 53 ods. 1 OZ. Ustanovenia a obmedzenia zmluvnej pokuty boli dodržané a rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti je nepreskúmateľné.

4. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) po zistení, že odvolanie podala v stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) strana v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

6. V preskúvanom prípade súd prvej inštancie považoval zmluvu uzatvorenú medzi žalobcom a žalovaným dňa 06.05.2015 za spotrebiteľskú a zároveň za zmluvu bezúročnú a bez poplatkov. S takýmto právnym posúdením sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Skutočnosť, že zmluva uzatvorená medzi stranami sporu je spotrebiteľská ani jedna zo strán sporu nenamietala, žalobca namietal, že zmluva obsahuje všetky náležitosti požadované zák. č. 129/2010 Z. z., a preto ju nemožno považovať za bezúročnú a bezpoplatkovú, keď uvádzal, že v oznámení veriteľa o schválení úveru zaslanom dlžníkovi je uvedený údaj o dátume, splatnosti prvej splátky a z týchto dôvodov zmluva spĺňa všetky náležitosti. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na spôsob uzatvorenia a vzniku zmluvy ako takej. Z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, a to z písomnosti nazvanej Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX (č. I. 8 spisu) podpísanej žalovaným dňa 04.05.2015 a žalobcom (veriteľom - dodávateľom) dňa 06.05.2015, že žalovaný žiadosť s konkrétnym obsahom (vyplnený bod 5 formulára) nemohol akceptovať a podpísať aj bod 6, pretože v tejto časti žiadosti bolo uvedené, že bod 6 nevyplňajte. V čase, keď žalobca túto žiadosť/zmluvu podpisoval, táto časť formulára vôbec nebola vyplnená, žalobca ju vyplnil až následne a to bez účasti žalovaného na svojom pracovisku v Bratislave a žalovanému sa žiadosť/zmluva vrátila doplnená v bode 5 a podpísaná veriteľom s dátumom 06.05.2015. Keďže žalovanému sa táto zmluva, ktorú bolo možné považovať ako návrh na uzatvorenie zmluvy, vrátila s presne takými istými údajmi, ako požadoval, z toho je možné vyvodiť, že žalobca tento návrh akceptoval, a preto takto uzatvorenú zmluvu je možné považovať za platnú a písomne uzatvorenú dňom 06.05.2015.

7. Súd prvej inštancie považoval zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov z dôvodu, že v nej nie je uvedená konečná splatnosť úveru. Tak ako vyššie odvolací súd konštatoval, že v zmluve o revolvingovom úvere (č. I. 8 spisu), ktorá bola uzatvorená dňa 06.05.2015 nie je uvedená konečná splatnosť úveru a doba trvania zmluvy. Je v nej uvedený len počet splátok 36 a výška mesačnej splátky 52,88 eura. Nie je v nej uvedené, kedy je splatná prvá splátka, v dôsledku ktorého údaju by sa dala vyvodiť i konečná splatnosť úveru. Žalobca namietal, že tieto skutočnosti sú uvedené v oznámení veriteľa o schválení úveru, avšak v spisovom materiáli sa takéto oznámenie o schválení revolvingového úveru nenachádza, preto je možné vychádzať len zo zmluvy, ktorú podpísali obidve strany sporu, v ktorej tento údaj uvedený nie je. Odvolaciemu súdu je zo svojej praxe známe, že žalobca vedie množstvo sporov obdobného charakteru, kde pri týchto zmluvách zasielal aj oznámenie o schválení spotrebiteľského úveru v obdobných prípadoch, avšak v danom prípade sa takéto oznámenie nenachádza a takýto listinný doklad v priebehu konania pred súdom prvej inštancie nedoložil. V súlade s ust. § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z. z. absencia náležitostí ustanovenej v § 9 ods. 2 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy nespôsobuje neplatnosť uzavretej zmluvy, avšak poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, keďže v zmysle citovaného ust. § 9 ods. 2 písm. f/ nie je v nej uvedená doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Z uvedených dôvodov sa preto odvolací plne stotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie.

8. V ďalšej časti žalobca namietal, že súd nesprávne vyhodnotil ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. v tejto súvislosti odvolací súd opätovne podotýka, že v danom prípade súd prvej inštancie neposudzoval zmluvu v zmysle citovaného zákonného ustanovenia, a preto aj odvolací dôvod, ktorý žalobca vo svojom odvolaní namietal, na daný prípad nie je možné aplikovať, pretože z týchto dôvodov nevyhlásil súd prvej inštancie zmluvu za bezúročnú a bezpoplatkovú. V ďalšej časti namietal, že čo sa týka zmluvnej pokuty, táto spĺňa všetky náležitosti stanovené zákonom a nie je možné, aby súd na ňu neprihliadal. I v tejto časti sa odvolací súd plne stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie uvedené v bode 28. rozhodnutia a ako na správne ďalej poukazuje bez toho, aby opakovane výsledky vykonaného dokazovania (§ 387 ods. 2 CSP).

9. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti ako aj v časti náhrady trov konania ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

10. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže v odvolacom konaní mu žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je
a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).